

[Handelsministeren.]

hold, som hensynet til kreditorer og offentlige myndigheder tilsiger.“

Det vil netop sige, at bogføringspligten er i almindelige vendinger fastsat i lovforslaget. At den så nærmere skal fastsættes ved en bemyndigelse, er noget andet, men denne bemyndigelse kan ikke gå ud over det, der står i § 2, stk. 1, 1. punktum. Ordningen er altså netop ikke overladt til den enkelte tilfældige handelsministers afgørelse, men der indeholdes i loven i almindelige vendinger fastsatte regler, som handelsministeren må rette sig efter. Når man har valgt at tage de nærmere regler om, hvordan bogføringspligten skal udformes, ud af loven og føre dem over til en bekendtgørelse, er der vel næppe tvivl om, at det hænger sammen med, at erfaringerne viser, at bogføringsloven kun ændres meget sjældent. Den er 47 år gammel nu, og der er vel ikke noget ønske om, at det skal være en lov, der ændres hvert andet eller tredje år, men bogføringsteknikken er i en voldsom udvikling, og hele kontorteknikken er inde i en sådan udvikling, at det er meget vel muligt, at de regler, vi nu kommer frem til og bliver enige om, måske om nogle år virker forældede, og så har man mulighed for at ændre de tekniske regler, men man er bundet af den almindelige regel i § 2, så at reglerne ikke kan gå ud over det, som netop er nævnt i § 2.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at man måske bør overveje spørgsmålet om revisorerne. Det er jo ikke noget, der hører direkte ind under dette lovforslag, men det er sikkert rigtigt, at der er et problem her.

Det ærede medlem hr. H. K. Sørensen var inde på spørgsmålet om, at bogføringspligt ikke blot har betydning over for skattevæsenet og over for kreditorer, men også er med til at skabe det tilstrækkelige materiale til kalkulation og lønsomhed. Heri kan man ikke andet end være enig med det ærede medlem. Der er utvivlsomt også mange, der fører bøger af andre grunde

end netop hensynet til skatter og kreditorer. Jeg tror dog ikke, at man i den anledning skal indføre nogen bogføringspligt. Det må være en ret, enhver har, at føre bøger, men jeg synes nok, det er værd at understrege, at dette i sig selv kan virke til gavn for de næringsdrivende. Jeg glædede mig i det hele taget meget over den gode modtagelse, lovforslaget fik fra det ærede medlems side, og jeg kan sige, at jeg i det omfang, jeg nu skal være med til det, meget gerne medvirker til det, det ærede medlem ønskede, nemlig en indgående udvalgsbehandling. Jeg er også enig med det ærede medlem i det ønskelige i, at disse regler udformes så enkelt og overskueligt som muligt, og skulle det vise sig, at der ved udvalgsbehandlingen kan nås frem til en større enkelhed, vil jeg i hvert fald hilse det med tilfredshed.

Herudover har jeg ikke meget andet at bemærke, end at jeg føler trang til at bringe en tak for den gode modtagelse, lovforslaget alt i alt har fået. Jeg er klar over, at der fra de to store oppositionspartier er mange indvendinger, men dog synes jeg, at man har indtryk af, at der kan komme noget ud af det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Thisted Knudsen: Jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister for de imødekommende bemærkninger, han gjorde. Det lover i hvert tilfælde, at udvalgsbehandlingen skal kunne give et resultat, som også kan være tilfredsstillende for os, der har et noget andet syn på bogføringspligten end den højtærede handelsminister.

Jeg ved ikke, om det var oldtidsforsker, det ærede medlem hr. Niels Andersen kaldte mig, men dette med at referere og citere, hvad retsforbundet tidligere har sagt, er noget, vi inderlig gerne ville høre op med, men det kræver kun én lille ting af det ærede medlem, og det er, at han siger sandheden og ikke spiller dobbeltspil. I 1954 sagde retsforbundets ordfører, da et lovforslag om bogføringspligt var til behandling, at det var urimeligt, og at det